

3. <https://www.citizensadvice.org.uk>
4. Charles Wild and Stuart Weinstein, Smith and Keenan's English Law (17thedn, Pearson 2013)
5. <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/1999/22/contents>

Андрющенко Анастасія Олександрівна

студентка 1 курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

**УТВОРЕННЯ ВИЩОГО
АНТИКОРУПЦІЙНОГО СУДУ В УКРАЇНІ**

У зв'язку з прийняттям нового Закону України «Про судоустрій і статус суддів» із системи судоустрою зникають раніш існуючі вищі спеціалізовані суди. Так, зокрема, ліквідовуються такі суди як Вищий спеціалізований суд з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищий адміністративний суд та Вищий господарський суд. Проте, внаслідок судової реформи з'являться нові судові інстанції, аналогів яких ще не було в Україні: Вищий суд з питань інтелектуальної власності; Вищий антикорупційний суд. Вони хоч і називаються вищими, проте здійснюють правосуддя як суд першої інстанції у справах, що віднесені до їх компетенції. А переглядати та перевіряти обґрунтованість і законність їх рішень буде вже Верховний Суд. В зв'язку з появою нових судів виникає необхідність дослідження особливостей їх утворення. Ми акцентуємо увагу на особливостях утворення Вищого антикорупційного суду.

Утворення антикорупційного суду в Україні не є новою ідеєю, оскільки ідея створення спеціалізованих антикорупційних судів уже багато років реалізовувалась в різних формах в цілому ряді країн світу. Так, зокрема, спеціалізовані судові органи для розгляду корупційних справ (будь то окремі судді, спеціалізовані суди чи палати судів) утворені, принаймні, у 17 юрисдикціях (хоча в окремих випадках такі судові органи уповноважені розглядати і інші категорії справ поряд з корупційними): Філіппіни, Пакистан, Хорватія, Болгарія, Мексика, Словаччина та інші [1].

Таким чином, можемо стверджувати, що досвід функціонування спеціалізованих антикорупційних установ у багатьох державах світу вже є. А тому, внаслідок того, що рівень корупції в Україні суттєво збільшився, а загальні суди ухвалюють надзвичайно мало обвинувальних вироків, тому потреба в спеціалізованому антикорупційному суді в Україні є надзвичайно вагомою.

Статтею 31 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» передбачено створення антикорупційного суду. В свою чергу ст. 32 вищезазначеного Закону визначає повноваження спеціалізованих судів. До них належать:

1) здійснює правосуддя як суд першої та апеляційної інстанції у справах та в порядку, визначених процесуальним законом;

2) аналізує судову статистику, вивчає та узагальнює судову практику, інформує про результати узагальнення судової практики Верховний Суд;

3) здійснює інші повноваження, визначені законом [2].

17 грудня 2017 року було Президентом подано законопроект «Про Вищий антикорупційний суд», який визначає засади організації та діяльності Вищого антикорупційного суду, спеціальні вимоги до суддів цього суду та гарантії їх діяльності.

Законопроектом також визначено, що завданням Вищого антикорупційного суду є здійснення правосуддя відповідно до визначених законом засад та процедур судочинства з метою захисту особи, суспільства та держави від корупційних і пов'язаних із ними злочинів та судового контролю за досудовим розслідуванням цих злочинів [3].

Варто зазначити, що у більшості країн судді спеціалізованих антикорупційних судів мають той же статус та проходять ті ж процедури відбору, що і судді загальної юрисдикції аналогічного рівня. Проте, в Україні до суддів даного суду підвищені вимоги. Згідно законопроекту суддею Вищого антикорупційного суду може бути особа, яка відповідає визначеним Конституцією України та Законом України «Про судоустрій і статус суддів» вимогам до кандидатів на посаду судді, а також додатковим спеціальним вимогам. Так, на посаду судді Вищого антикорупційного суду громадянин України може бути призначений не молодшим тридцяти п'яти років, який має значний досвід здійснення у міжнародних міжурядових організаціях чи міжнародних судових установах за кордоном професійної діяльності у сфері права з питань протидії та боротьби із корупцією, володіє знаннями та практичними навичками застосування сучасних міжнародних антикорупційних стандартів і найкращих світових практик у сфері протидії та боротьби із корупцією, практики Європейського суду з прав людини та відповідає одній із таких вимог:

1) має стаж роботи на посаді судді не менше п'яти років;

2) має науковий ступінь у сфері права та стаж наукової роботи у сфері права щонайменше сім років;

3) має досвід професійної діяльності адвоката, у тому числі щодо здійснення представництва в суді та/або захисту від кримінального обвинувачення щонайменше сім років;

4) має сукупний стаж (досвід) зазначеної у пунктах 1 – 3 цієї частини роботи (професійної діяльності) щонайменше сім років.

Таким чином, 01 березня 2018 року вищезазначений законопроект було прийнято в першому читанні, що свідчить, що утворення Вишого антикорупційного суду в Україні є лише питанням часу, а тому подальше дослідження статусу суду матиме важливе практичне значення.

Список використаних джерел

1. Антикорупційний суд в Україні: передумови утворення та гарантії ефективності. — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://ti-ukraine.org/news/2175/>
2. Про судоустрій і статус суддів: Закон від 02.06.2016 № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради. — 2016. — № 31. — ст.545.
3. Проект Закону про Вищий антикорупційний суд № 7440 від 22.12.2017. — [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=63218

Ключові слова: Антикорупційний суд ; Судові інстанції; міжнародна практика; система судоустрою України ; судді Антикорупційного суду.

Науковий керівник: старший викладач Нестерчук Л. П.

Біденко Олександр Віталійович

студент 1 курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМИ ВПЛИВУ СУДДІВСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ НА ДІЯЛЬНІСТЬ МІСЦЕВИХ СУДІВ

Потреба у дослідженні впливу суддівського самоврядування на діяльність місцевих судів зумовлена сучасним станом розвитку судової системи України, що потребує зміцнення єдності функціонування органів судової влади, забезпечення незалежності судів, суддів, захисту від втручання у їхню діяльність тощо. Тому необхідно визначити недоліки правового регулювання та сформувати шляхи вдосконалення чинного законодавства.

На думку М.Й. Вільгушинського, правова природа суддівського самоврядування визначається діяльністю різних судів у публічно-правових відносинах, які при цьому виникають. Автор умовно класифікує такі правовідносини на: 1) безпосередні та опосередковані, дво- та багатосторонні; 2) первинні та вторинні; 3) «по вертикалі» та «по горизонталі» [4, с. 22]. Вважаємо, що сказане в повній мірі стосується і місцевих судів.